

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Норова Зарина Исломовна дар мавзуи «Инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шиғоҳии халқ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Аз замонҳои қадим халқ дар эҷодиёти даҳонакии худ фикру зикр ва муносибаташонро ба ҳодисаҳои зиндагӣ, воқеаҳои таърихӣ ифода намудаанд, меҳнату роҳати худро дар шакли бадӣ ва тавассути образҳои бадеӣ ситоиш мекардаанд. Эҷодиёти даҳонакии халқ аз ҷаҳонбинӣ, орзую омол, мубориза ва расму оини ниёгону аҷдодон дарак медиҳад. Дар эҷодиёти даҳонакии халқ забон яке аз унсурҳои асоси буда, ба воситаи он гоҳо, мавзӯҳо ва матлабҳои асари халқи ифода меёбанд. Эҷодиёти даҳонакии халқ хусусияти милли ва байналмилалӣ дорад. Эҷодиёти шиғоҳии мардум ғавораи адабиёти атфол аст. Он ба адабиёти хаттӣ аз замонҳои хеле дури бостонӣ ба сифати ҳазинаҳои дурдонаҳои бикри калом бадеӣ хидмат карда омадааст. Аз ҳамин ҷиҳат ибтидои санъати суҳан аз фолклор аст. Осори шиғоҳии халқ дорои аҳамияти бузурги тарбиявӣ, ахлоқӣ буда, фаҳмиш ва тасаввуроти кӯдаконро дар бораи Ватан, табиат, ҳаёт ва зиндагӣ бой мегардонад.

Маҳз, ҳамин бартарии эҷодиёти даҳонакии халқро ба назар гирифта, унвончу Норова Зарина Исломовна мавзуи «Инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шиғоҳии халқ»-ро ба сифати таҳқиқоти диссертатсионӣ интихоб намудааст.

Асоси методологӣ ва илмӣ-назариявӣ таҳқиқот мантиқан ва мувофиқи талаботи оид ба корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ мавҷудбуда ба шакл дароварда шуда, пояи илмӣ таҳқиқот, татбиқи амалии он, методҳои таҳқиқот, анҷоми ҳар як давраи таҳқиқот давоми мантиқии яқдигар буда, ба талаботҳои қабулшуда нисбат ба кори илмӣ-таҳқиқотӣ ҷавобгӯ мебошанд.

Дар натиҷаи омӯзиши сарчашмаҳои таърихӣ, таҳқиқотҳои сершумори анҷомдодаи олимони ватанию хориҷӣ ва озмоишҳои тӯлонӣ дар оила ва муассисаҳои таҳсилоти умумӣ унвончу ба хулоса омадааст, ки дар тарбияи малакаи ҷаҳонфаҳмии мактаббачагони хурдсол эҷодиёти шифоҳии халқ яке аз нақшҳои калидиро мебозанд, ки сарчашмаҳои он дар андешаҳои мардум, инъикос ёфтаанд.

Инчунин унвончу дар натиҷаи кӯшиш ба харҷ додааст, ки роҳҳои дарёфти имкониятҳои ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоиро тавассути эҷодиёти шифоҳии халқ дар чараёни таълим ва корҳои беруназсинфӣ аз ҷиҳати илмӣ асоснок намояд. Муҳаққиқ бо дарки дурусти масъалаи таҳқиқшаванда ибраз менамояд, ки аз нигоҳи наву муосир баррасӣ намудани мақому ҷойгоҳи жанри фолклор дар инкишофи ҷаҳонфаҳмии мактаббачагони хурдсол, ошкор намудани заминаҳои дохилию берунии рушди фолклор ва сахму нақши он дар тақомули ҷаҳонфаҳмӣ, инкишофи тафаккур ва ҳаёли кӯдакон нақши муассир мегузорад. Инчунин омӯзиши амиқи масъалаи таҳқиқшаванда унвончуро ба хулоса овардааст, ки муносибати эҷодкорона ба тарбияи хонандагон дар заминаи эҷодиёти шифоҳии халқ, истифодаи муҳити созгори оила, раванди таълим, ки самаранокии тарбияи хонандагонро дар инкишофи ҷаҳонфаҳмӣ таъмин менамояд, аз муассиртарин масоили ташаккули ҷаҳонфаҳмии мактаббачагони хурдсол ба шумор меравад.

Мо бо нуқтаи назари унвончу дар он хусус мувофиқем, ки ӯ аз ҷониби омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ донишҷӯи на танҳо ҷузъҳои таркибии тарбия, балки бо фаъолияти пурсамари хеш тавонанд, ки бунёди пойдевори ҷаҳонфаҳмӣ дар хонандагони синфҳои ибтидоиро гузоранд.

Бо таъкиди унвончу муҳити атроф ва оила омилҳои мебошанд, ки ки натавонанд барои тафаккури хонандагон таъсир мерасонанд, балки нуфузи онҳо дар ташаккули умумии шахсияти хонандагони синфҳои ибтидоӣ низ аз аҳамият холи нестанд.

Бо така ба ақидаи унвончу метавон гуфт, ки истифодаи дурусту оқилонаи эҷодиёти шифоҳии халқ дар чараёни дарс, корҳои беруназсинфӣ ва муҳити хонавода ба ҷаҳонфаҳмии мактаббачагони хурдсол таъсир муассир расонида, ба ҳҳодисаҳои мусбати ҳаёт таваҷҷуҳи онҳоро бедор ва ба ҳаёту зиндагӣ онҳоро дилгарм менамояд.

Ҳамин тавр, таҳқиқоти анҷомдодаи унвончӯ Норова Зарина Исломовна дар мавзӯи «Инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шифоҳии халқ», ба он далолат мекунад, ки истифодаи эҷодиёти шифоҳии халқ ихати ташаккул додани дониш, маҳорат ва малакаи дар мактаббачагони хурдсол воқеан масъалаи мубрам буда, ҳануз ҳамаи паҳлуҳои он бозкушоӣ карда нашудааст.

Таҳқиқоти мазкур дорои аҳамияти илмӣ-амалӣ буда, муаллифи он Норова Зарина Исломовна сазовори дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Муқарриз:

номзади илмҳои педагогӣ, дотсент,
мудир кафедраи забони русии
Донишгоҳи давлатии молия ва
иқтисоди Тоҷикистон

Наврузова Гулшан
Турсуновна

“Имзояи Г.Т. Наврузоваро тасдиқ мекунам”

Сардори расоати кадрҳо ва корҳои
махсуси Донишгоҳи давлатии молия
ва иқтисоди Тоҷикистон

Мирҷамолов М.А.

25.11.2024с.